

I XVIII Curset d'Espeleologia

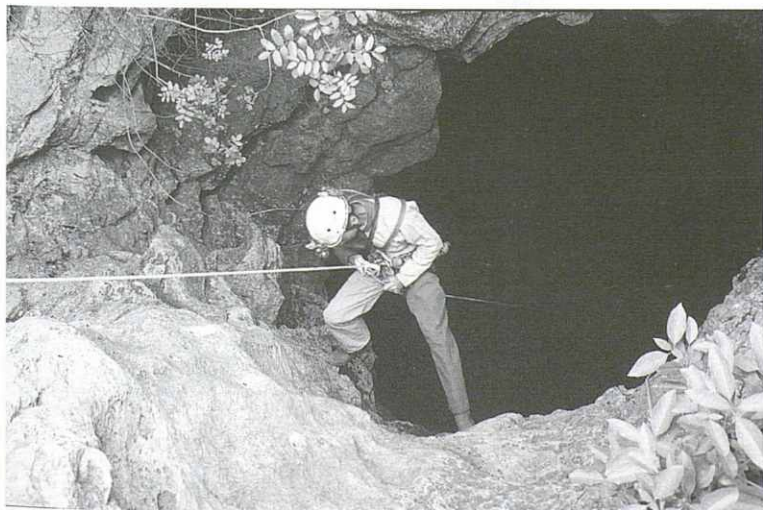
Com cada any pel mes de març al GIEG organitzem un curset d'espeleologia amb l'objectiu de divulgar aquest esport-ciència, de vegades tan poc conegut. És per això que els cursets estan oberts a tothom sigui o no soci de l'Agrupació.

El curset d'enguany, que era el XVIII, es va iniciar el dimecres 3 de març amb la presentació del mateix per part d'en Jordi Icart com a president de la secció d'espeleologia. L'assistència al curs ha estat d'11 participants, d'edats compreses entre els 17 i 40 anys, i és que l'espeleologia si bé en la seva vessant esportiva requereix un mínim entrenament físic, en la seva vessant científica no té límit d'edat.

Es varen fer un total de 8 xerrades teòriques, en les que es va parlar dels materials i vestimentes necessàries per a la seva pràctica, de les tècniques per moure's dins les cavitats verticals (avencs) i horitzontals (coves), amb les mesures necessàries per anar-hi amb seguretat i és que l'espeleologia com esport és un d'aquests que ara es qualifiquen com de risc i es posen tan de moda; però sovint el risc és conseqüència de la falta de preparació tècnica dels qui el practiquen, i una mica de seny en no fer més del que estem preparats.

En la part científica es va parlar de com fer i interpretar plànols de les cavitats; del com, perquè i a on es formen les cavitats; de quina manera fer fotografies en un mitjà tan fosc i humit per tal de reflectir aquests paratges tan encisadors; dels animals que en ella hi viuen de forma permanent o esporàdica; del seu ecosistema i la seva fragilitat; de la consciència ecològica per no malmetre uns paratges sovint encara verges i l'impacte que sobre ells hi té el ser humà.

Vàrem sortir a fer pràctiques, primer a unes parets exteriors a Valldeneu, després a l'avenc d'en Roca

Sima del Campillo. Foto Jordi Icart

(a l'Ordal) on vàrem aprofitar per treure una mica de brutícia que alguns brètols que s'anomenen espeleòlegs hi varen "oblidar" a dins. La següent setmana vàrem anar a Sant Llorenç, a l'avenc de la Carbonera, que deu el seu nom a què s'utilitzava l'aire que sortia per la seva boca pel tiratge d'una pila de llenya per fer carbó vegetal. L'altre cap de setmana vàrem sortir els dos dies a la serra de la Mussara a explorar les coves de la Febró i aprofitarem la convivència en el refugi, que es troba a prop, per conèixe'ns millor; i és que l'espeleologia és un esport de grup on el món de silenci i fosc en què ens movem fan més forts els lligams entre els companys, doncs allà a baix només hi som nosaltres i, depenem els uns dels altres, i això et dona una dimensió humana diferent, és com si estiguéssim en altre món, i és que ja tan sols ens queda per explorar i descobrir l'espai i el món subterrani. L'últim diumenge vàrem anar a Montserrat, a l'avenc de Pouetons, que té una fondària aproximada d'uns 120 metres a sota terra.

Andreu Garcia

Valoració del Curs de Barrancs

Continuant la tasca dels darrers anys, l'objectiu d'enguany ha estat, a part d'ensenyar els coneixements bàsics per al desenvolupament dels curseistes en el descens d'engorjats, la de donar a conèixer les activitats que realitzem a la nostra entitat, per aconseguir que en formin part.

La metodologia emprada és la mateixa que en els darrers cursos, unes classes teòriques, on donem un dossier complementari, i unes sortides pràctiques.

Aquest any hem millorat l'organització de les parets de pràctiques, i per facilitar l'aprenentatge ho hem complementat amb una petita via per persones que no han fet mai una activitat d'alçada.

Els descensos que hem realitzat, han estat: El Viu de Llevata, el Pas de l'Escanell, la Canal Roja, el barranc de les Anelles al Pirineu francès i el Sant Aniol a la Garrotxa.

Hem incorporat les sortides postcurset, a la formació global dels curseistes, essent l'objectiu d'aquestes la pràctica de les tècniques d'instal·lació i reequipament i de les tècniques de fortuna i d'autosocors.

Toni Pueyo